

RYSZARD SZTYCHMILER

OCHRONA PRAWNA MAŁŻEŃSTWA W KONTEKŚCIE IDEOLOGII GENDER

1. WSTĘP

W ostatnich kilku latach toczy się w Polsce (a także w instytucjach europejskich) ożywiona dyskusja dotycząca ochrony prawnej małżeństwa i rodziny: czy dalej popierać tradycyjne małżeństwo i rodzinę, czy podobnie wielkie uznanie przyznawać także innym formom życia rodzinno-społecznego. Dnia 27 kwietnia 2014 r. premier RP (D. Tusk) podczas kanonizacji Jana Pawła II oddawał hołd osobie tego wielkiego Polaka i świętego, którego nauczanie o małżeństwie i rodzinie jest powszechnie znane, a kilka dni później kierowany przez niego rząd podjął decyzję przeciwną temu nauczaniu, rekomendując ratyfikację Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z 11 maja 2011 r., zawierającej sformułowania inspirowane ideologią gender. Tytuł konwencji jest mylącą przykrywką, gdyż jest ona właściwie zakamuflowaną propagandą ideologii (czy filozofii) gender. Konwencja ta obliguje bowiem państwa, które ją ratyfikują, do wprowadzenia prawnego obowiązku przestrzegania założeń tej ideologii, co może skutkować wymuszaniem poważnych antychrześcijańskich zmian społecznych w zakresie wychowania dzieci, funkcjonowania rodzin oraz prywatnego życia obywateli.

W tym kontekście warto zapytać, czy w prawie polskim małżeństwo i rodzina dalej są chronione i na jakim poziomie, czy są one konsekwentnie uznawane za podstawowe formy życia społecznego, a w związku z tym, czy wszyscy obywatele mają obowiązek wzmacniać ochronę małżeństwa i ro-

Ks. prof. dr hab. RYSZARD SZTYCHMILER – kierownik Katedry Prawa Kanonicznego i Wyznaniowego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie; adres do korespondencji: ul. K. Obiży 1, 10-725 Olsztyn; e-mail: sztyry@uwm.edu.pl

dziny, czy mają prawo popierać wprowadzanie rozwiązań propagowanych przez ideologię (czy teorię) gender, zmierzających do przyznawania podobnej pozycji prawnej innym formom życia, co przez wielu oceniane jest jako deprecjonowanie tradycyjnego modelu małżeństwa i rodziny?

Aby powyższy problem i temat określony w tytule rozwinąć i zaprezentować podstawowe ustalenia, przedstawione zostaną następujące zagadnienia: 1) znaczenie rodziny w prawie polskim; 2) charakterystyka ideologii gender i jej zagrożenia; 3) stanowisko Kościoła wobec tej ideologii; 4) konieczność intensywniejszej ochrony praw małżeństwa i rodziny.

1. ZNACZENIE MAŁŻEŃSTWA I RODZINY W PRAWIE POLSKIM

Przepisy obowiązującego w Polsce prawa dotyczącego małżeństwa i rodziny zawarte są tak w normach wydanych bezpośrednio przez władze polskie, jak i w normach prawa międzynarodowego ratyfikowanych już przez polski parlament.

Na wstępie należy przypomnieć, że w prawie polskim brakuje wyraźnie podanej definicji małżeństwa¹. Sytuacja taka nie sprzyja ochronie małżeństwa. Podstawowe polskie zasady prawne dotyczące małżeństwa i rodziny zawarte zostały w postanowieniach Konstytucji², Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa cywilnego³. W żadnym z tych dokumentów nie podaje się wprost definicji rodziny. Jedynie pośrednio i częściowo zawarta jest ona w Konstytucji. W art. 18 ustrojodawca stanowi: „Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej”.

¹ Brak jej m.in. w ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2012 r., poz. 788 z późn. zm.) – zob. art. 23. Nieprecyzyjne określenie rodziny podaje M. NAZAR (*Prawo rodzinne*, [w:] *Zarys prawa cywilnego i rodzinnego*, Lublin 1999, s. 428-433). Według tego autora pojęcie rodziny obejmuje wszystkie „trwałe wspólnoty życiowe, które tworzą małżonkowie lub samotni rodzice i ich wspólne dzieci albo oboje rodzice pozostający w faktycznej wspólnocie oraz ich dzieci, połączeni prawnie uznanymi stosunkami rodzinnymi”. Jest to stanowisko sprzeczne z art. 18 Konstytucji, gdzie małżeństwo jest wyraźnie wyróżnioną formą życia. Nie ma potrzeby sztucznego rozciągania pojęcia rodziny na inne związki, gdyż także rodzicielstwo otaczane jest szczególną ochroną (także w art. 18 Konstytucji).

² Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.

³ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, Dz.U. z 2014 r., poz. 121 z późn. zm.

Ponadto macierzyństwo ma dodatkową ochronę prawną zagwarantowaną w art. 68 ust. 3 oraz w art. 71 ust. 2 Konstytucji, gdzie postanowiono, że władze publiczne są zobowiązane do zapewnienia szczególnej opieki zdrowotnej kobietom ciężarnym, a matka ma prawo do szczególnej pomocy tych władz tak przed urodzeniem dziecka, jak i po jego urodzeniu. Na podstawie przywołanych przepisów Konstytucji władze wszystkich stopni są zatem zobowiązane do przychylnego rodzinie stanowienia i stosowania prawa. Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej zawsze winno uwzględniać dobro rodziny. Powinno przestrzegać zasady pomocniczości i nie ingerować w sprawy małżeńskie tam, gdzie małżonkowie mogą sobie sami poradzić.

Niestety nie ma w Konstytucji *explicite* wyrażonej gwarancji dla ochrony życia dziecka przed urodzeniem. Jest ono chronione sformułowaniem o ochronie każdego życia. Konstytucja wprowadziła jednak (art. 72 ust. 4) instytucję Rzecznika Praw Dziecka, niezależną od instytucji Rzecznika Praw Obywatelskich. W art. 2 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka⁴ potwierdzono, że życie dziecka rozpoczyna się w chwili jego poczęcia.

Małżeństwo (a nie inne wspólnoty) i rodzicielstwo cieszą się szczególną ochroną prawną. Małżeństwem zaś może być tylko związek mężczyzny i kobiety. Stawianie na równi z małżeństwem innych wspólnot czy związków faktycznych (co postulują niektórzy politycy) jest więc sprzeczne z Konstytucją.

Ochrona małżeństwa i prawidłowe wychowanie dzieci są niemożliwe bez wspomagania małżeństwa i jego trwałości. Dlatego też dążenie – za pomocą wszelkich dostępnych dla prawa środków – do zapewnienia trwałości małżeństwa powinno być jednym z istotnych przejawów opieki i ochrony państwa wobec małżeństwa i rodziny. Niestety w żadnym z aktów normatywnych Rzeczypospolitej nie wymaga się wyraźnie trwałości małżeństwa. Jednak z zawartych w nich przepisów wynika, że państwu zależy na tym, aby małżeństwa i rodziny były trwałe. Jedynie w kodeksie postępowania cywilnego⁵ sformułowano wyraźnie zasadę trwałości małżeństwa. W art. 436 § 1 podkreśla się bowiem „społeczne znaczenie trwałości małżeństwa”⁶.

⁴ Dz.U. Nr 6, poz. 69 z późn. zm.

⁵ Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, Dz.U. z 2014 r., poz. 101 z późn. zm.

⁶ Sąd Najwyższy w wytycznych z 1952 r. stwierdził, że trwałości małżeństwa wynikającej z polskiego prawa rodzinnego nie należy utożsamiać z kanoniczną zasadą nierozdzielności węzła małżeńskiego. Prawo polskie chroni zatem tylko trwałość małżeństwa, a nie chroni jego nierozzerwalności. Uznaje więc mniejszy stopień trwałości małżeństwa niż prawo kanoniczne, zob. uchwała Sądu Najwyższego Izba Cywilna z dnia 26 kwietnia 1952 r., sygn. akt C 798/51, LEX nr 160049.

Dopuszczenie ustania małżeństwa za życia obojga małżonków jest jedynie wyjątkiem od deklarowanej zasady jego trwałości⁷. Także fakt, że prawo polskie w żaden sposób nie określa przygotowania do małżeństwa, świadczy o braku konsekwentnej jego ochrony.

Do niedawna polskie prawo nie stawiało wymagań dotyczących świadomości kandydatów do małżeństwa. Dopiero uchwalona przez sejm RP dnia 24 lipca 1998 r. nowelizacja ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy określa trzy wadliwe oświadczenia woli, które mogą być podstawą do wystąpienia o unieważnienie małżeństwa⁸. Wskutek wcześniejszych ratyfikacji przez Polskę paktów międzynarodowych oraz powyższej nowelizacji ustawy straciły moc orzeczenia Sądu Najwyższego o niestosowaniu przepisów kodeksu cywilnego (o wadach oświadczeń woli oraz o zdolności do czynności prawnych – art. 82-88 k.c.) do oceny ważności oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński.

2. CHARAKTERYSTYKA IDEOLOGII GENDER I JEJ ZAGROŻENIA

Gender to ideologia czy nauka? Zwolennicy gender, występując w mediach, żądają, aby gender nie nazywać ideologią, lecz nauką lub filozofią (jak dawniej naukowym określano światopogląd marksistowski). Nauka szuka prawdy, jest otwarta na prawdę. Ideologia natomiast uznaje, że całkowicie poznała już rzeczywistość, nie szuka dalej prawdy, lecz głosi lub narzuca ją innym jako jedynie słuszną. Obserwacja działań podejmowanych przez zwolenników gender wyjaśnia, czy szukają oni dyskusji nad gender, chcą badać jej słuszności, czy za pomocą wszelkich dostępnych środków wprowadzają ją w życie lub nawet narzucają innym⁹.

⁷ Można tego dokonać trzema sposobami: przez stwierdzenie nieistnienia małżeństwa, jego unieważnienie lub rozwód. Zwłaszcza rozwód traktowany jest jako tzw. zło konieczne. Jednak szeroka praktyka rozwodowa świadczy o tym, że zasada trwałości małżeństwa nie jest konsekwentnie przestrzegana.

⁸ Art. 11-12 i 15 k.r.o.

⁹ P. JAROSZYŃSKI, *Gender: nauka czy ideologia*, „Nad Odrą. Miesięcznik Społeczno-Kulturalny” 24 (2014), nr 1-3 (190-192), s. 102; J. BURGGRAF, „Gender” (*Geschlecht*), [w:] *Lexikon Familiae. Mehrdeutige und umstrittene Begriffe zu Familie, Leben und ethischen Fragen*, Paderborn–München–Wien–Zürich 2013, s. 289-296; O. ALZAMORA REVOREDO, *Ideologie des Begriffs „Gender”: Gefahr und Tragweite*, w: *Lexikon Familiae. Mehrdeutige und umstrittene Begriffe zu Familie, Leben und ethischen Fragen*, Paderborn–München–Wien–Zürich 2013, s. 310-322.

Wiadomo, że nieudane były próby, podejmowane zwłaszcza przez systemy totalitarne, zastępowania małżeństwa i rodziny innymi formami życia i wychowania. Współcześnie mamy do czynienia z naporem liberalnej myśli z zachodu Europy, w której zdecydowanie podważa się znaczenie małżeństwa i rodziny. Przejawia się to w przesadnym akcentowaniu praw jednostki, a całkowitym pomijaniu praw rodziny. W stanowieniu praw obowiązujących w państwie i w UE nie uwzględnia się potrzeb rodziny, w środkach masowego przekazu coraz rzadziej używa się słów „małżeństwo” i „rodzina”, zastępując je (zwłaszcza w telewizji) określeniami „partnerzy” czy „wspólnota”, pojęciami mniej precyzyjnymi, a może nawet celowo włączającymi w ten krąg różne związki nieformalne lub patologiczne.

A. ISTOTA GENDER

Gender mainstreaming jest to strategia polityczna na rzecz równego traktowania kobiet i mężczyzn. Polega na włączeniu zasady równości szans kobiet i mężczyzn w główny nurt polityki. Zgodnie z definicją Rady Europy „*Gender mainstreaming* polega na (re)organizacji, poprawie, rozwoju i ewaluacji procesów decyzyjnych po to, aby umożliwić osobom obojga płci biorącym udział w życiu politycznym równoważne spojrzenie na kobiety i mężczyzn we wszystkich dziedzinach i na wszystkich płaszczyznach”¹⁰.

Zwolennicy polityki gender bronią jej słuszności¹¹. Według nich płeć socjalna jest niezależna od płci biologicznej. Kobieta i mężczyzna są jedynie „konstrukcją” socjalną, czyli przez siebie ustaloną, którą można lub należy zdekonstruować, czyli w każdej chwili zmienić. Do zakresu wolności człowieka należy, według nich, także swobodny wybór płci oraz orientacji seksualnej, tzn. każdy ma prawo wybrać, czy chce żyć jako hetero-, homo-, bi- lub transseksualista. Z perspektywy gender istnieją nie dwie, lecz wiele płci, w zależności od orientacji seksualnej¹².

W dokumentach unijnych na określenie różnych płci używa się – zgodnie z powyższą ideologią – określenia: GLBT, tzn. gej, lesbijka, bi- i transsek-

¹⁰ COUNCIL OF EUROPE, *Gender equality strategy 2014-2017*; KOMISJA EUROPEJSKA, *Podręcznik włączania równości płci w główny nurt polityki. Zatrudnienie, integracja społeczna i ochrona socjalna*, Warszawa 2008.

¹¹ K. BRUNETKO, A. MATEJA, *Wszystko o Ewie*, red. I. Sariusz-Skapska, Warszawa 2011.

¹² B. VOLLMER DE COLLES, *Neue Definition des Begriffs „Gender”*, w: *Lexikon Familiae. Mehrdeutige und umstrittene Begriffe zu Familie, Leben und ethischen Fragen*, Paderborn–München–Wien–Zürich 2013, s. 297-309; ALZAMORA REVOREDO, *Ideologie des Begriffs „Gender”*, s. 310-313.

sualista. Do pakietu gender należą cztery zadania: 1) całkowite zrównanie, rzekoma równość kobiety i mężczyzny, 2) uznanie aborcji za jedno z podstawowych „praw człowieka”, 3) zwalczanie heteroseksualnej normatywności, co w praktyce oznacza całkowite zrównanie prawne i społeczne par heteroseksualnych i homoseksualnych, a właściwie uprzywilejowanie nieheteroseksualnych form życia, 4) seksualizacja młodzieży przez wprowadzenie obowiązkowego wychowania seksualnego w szkole, zachęcającego do uprawiania tzw. bezpiecznego seksu¹³. I to jest prawdziwy zakres ideologii gender, a nie tylko równość mężczyzn i kobiet.

Przeciwnicy gender piszą, że ideolodzy gender pojęcia tego używają nie tylko do określania równości płci, lecz także do określenia płci wybranej, swobodnie ustalonej, w odróżnieniu od płci biologicznej, o której wolą nie wspominać¹⁴.

B. HISTORIA GENDER (GENEZA I ROZWÓJ)

Wielka ofensywa *gender mainstreaming* nastąpiła w 1995 r. podczas IV Światowej Konferencji ONZ do Spraw Kobiet w Pekinie. Przewodnictwo konferencji znajdowało się w rękach organizacji pozarządowych (NGO), którym przewodniczyła międzynarodowa grupa lesbijek. Swoje wpływy wykorzystały do tego, aby w urzędowych dokumentach ONZ pojęcie *sex* (płeć) zastąpić pojęciem gender. Aktywiści gender dążą do tego, aby podważyć jednoznaczność dwojga płci na rzecz „płynnej tożsamości” płciowej. Dokument końcowy tejże konferencji, zatytułowany „Platforma działania”, domaga się udziału po 50% dla kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach życia. Lesbijski feminizm zwalcza kobietę w jej niczym nie dającym się zastąpić macierzyństwie. Zwalcza ją jako matkę, opiekunkę i wychowawczynię, twierdząc, że tymi aspektami życia powinno zająć się państwo.

Warto przypomnieć, że tego typu postulaty zawarte są już w pracy F. Engelsa z 1846 r. pt. „Pochodzenie rodziny, własności prywatnej i państwa”, gdzie postulował on: 1) zlikwidowanie instytucji rodziny; 2) jednakowe, równorzędne włączenie kobiet i mężczyzn w proces pracy; 3) kolektywne wychowanie dzieci przez państwo¹⁵.

¹³ G. KUBY (RFN), referat wygłoszony podczas V Europejskiej Konferencji z cyklu „Rodzina polska poza granicami kraju”, na temat „Ocalić rodzinę = ocalić przyszłość” (Uniwersytet Rzeszowski, 24-25 marca 2011 r.).

¹⁴ D. OKO, *Gender. Cywilizacja śmierci – historia ideologii gender, jej twórcy, podstawowe założenia ideologii gender oraz próby jej wdrażania w Polsce*, Lublin 2013.

¹⁵ Zob. O. ALZAMORA REVOREDO, *Ideologie des Begriffs „Gender”*, s. 313-314.

Około 100 lat później S. de Beauvoir – partnerka filozofa-ateisty J.-P. Sartre’a – idąc w kierunku radykalnego feminizmu, głosiła hasło: „Człowiek nie rodzi się kobietą, człowiek staje się nią”. Aby dać kres podporządkowaniu się „tej innej płci”, kobieta musi wyzwolić się z niewoli macierzyństwa. Dlatego też w swoim paryskim salonie S. de Beauvoir utworzyła klinikę aborcyjną; a było to w czasach, kiedy zabijanie nienarodzonych było zabronione. Dziwić powinno, że w dzisiejszych czasach niektóre tzw. partie chrześcijańskie czy politycy przyznający się do chrześcijaństwa wdrażają w życie program głoszony wcześniej przez F. Engelsa i S. de Beauvoir, a aktualnie przez środowiska feministyczne, lesbijskie, homoseksualne, genderowe¹⁶.

Gender mainstreaming wybrał działanie od najwyższych światowych struktur organizacyjnych w dół: od najwyższych władz ONZ, poprzez Unię Europejską, aż po władze państwowe poszczególnych krajów. Prowadzi on politykę tzw. wiernych kadr, które najpierw szkoli, a potem ma na celu podporządkowanie ideologii genderowej wszelkich decyzji podejmowanych na szczeblach państwowych. Gdy wszelkie instytucje będą już tak działały, to realizacja *gender mainstreaming* możliwa będzie bez przeszkód nawet na całym świecie.

Po upadku systemu komunistycznego popularna zasada demokratycznego udziału organizacji pozarządowych w międzynarodowym życiu politycznym jest systematycznie (choć prawie niezauważalnie) wykorzystywana do celów własnych przez organizacje feministek i związki homoseksualistów, którzy zdobyli ogromny wpływ w takich organizacjach jak ONZ czy organy UE.

Przeniesienie ideologii genderowej na płaszczyznę UE i dalej do krajów członkowskich nastąpiło prawie niezauważalnie w 1998 r., gdy UE zobowiązała się do wprowadzenia postulatów zawartych w pekińskiej „Platformie działania”, a we wszystkich działaniach i podejmowanych decyzjach uwzględniać terminologię ideologii gender. W Traktacie Amsterdamskim z 1999 r. wszystkie kraje członkowskie zobowiązały się do aktywnego realizowania polityki równości zgodnie z *gender mainstreaming*.

Parlament Europejski oraz Rada Europejska systematycznie podejmują decyzje skierowane przeciwko małżeństwu i rodzinie, wspierające prawo do aborcji i prawa homoseksualistów. Albowiem „zgodnie z założeniami gender związek małżeński jako związek kobiety i mężczyzny nie ma racji bytu, a rodzina składająca się z ojca, matki i dzieci jest reliktem przeszłości”¹⁷.

¹⁶ Tamże, s. 313.

¹⁷ M. JASZCZUK-SURMA, *Gender – pelzająca rewolucja, czyli gangrena naszych czasów*, „Civitas Christiana” 1 (8) 2014, s. 35.

C. ZAGROŻENIA KONWENCJI GENDEROWEJ

Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z 11 maja 2011 r. zasługuje na tytuł: „konwencja genderowa”. Konwencja ta całkowicie zmienia prawną definicję płci, określając ją jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i cechy, które dane społeczeństwo uznaje za właściwe dla kobiet i mężczyzn” (art. 3). Pomija ona biologiczne różnice między kobietą i mężczyzną oraz wskazuje, że płeć można sobie dowolnie wybierać. Nakazuje uznawanie dowolnie określanych ról i zachowań jako wyznacznika płci, wymuszając instytucjonalizację tzw. nowych form rodzinnych.

Skierowanie przez rząd RP, zaraz po kanonizacji Jana Pawła II, do Sejmu projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej było demonstracyjnym okazaniem lekceważenia nauczaniu tego wielkiego Polaka i Papieża, lekceważenia katolików, którzy stanowią większość narodu polskiego (ponad 90%).

W art. 12 Konwencja wprowadza obowiązek walki z tradycją i dorobkiem cywilizacyjnym, które są traktowane jako zagrożenia. Na państwo nakłada obowiązek edukacji i promowania „niestereotypowych ról płci”, czyli m.in. homoseksualizmu czy transseksualizmu (również wobec dzieci i młodzieży). W imię ideologicznej walki z niejasno definiowaną dyskryminacją kobiet pozwala naruszać powszechnie uznane zasady prawa. Zakłada, że przemoc wobec kobiet jest systemowa, a jej źródłem są religia, tradycja i kultura, które należy zwalczać jako „stereotypy”. Konwencja wprowadza taki rodzaj inżynierii społecznej, która bezwzględnie marginalizuje znaczenie tradycyjnego małżeństwa i rodziny. Przestrzegania zaś postanowień tej konwencji ma pilnować nowa międzynarodowa organizacja, od której decyzji nie przewidziano możliwości odwołania. Jeśli Polska tę Konwencję ratyfikuje, to zrzeknie się części swej suwerenności w tak ważnych sprawach, jak polityka rodzinna czy obyczajowość.

Rada Europy nie jest organizacją wybieraną demokratycznie, jak Parlament Europejski, i w zasadzie ma jedynie głos doradczy. Dlatego rząd RP nie miał obowiązku kierowania do ratyfikacji tej kontrowersyjnej Konwencji. Pomimo to i pomimo licznych protestów społecznych Konwencja została podpisana przez rząd RP już w grudniu 2013 r.

D. CZY GENDER JEST REWOLUCJĄ KULTUROWĄ PRZECIW RODZINIE?

Zdaniem wielu środowisk naukowych ideologia gender jest obecnie największym zagrożeniem dla rodziny, a także dla człowieka jako takiego,

dla społeczności narodowych, społeczności światowej i jednocześnie dla wartości chrześcijańskich. Doktor nauk humanistycznych M. Jaszczuk-Surma tak ją charakteryzuje: „Na naszych oczach rozgrywa się kolejny etap rewolucji kulturowej, która zmierza do unicestwienia cywilizacji chrześcijańskiej. Jesteśmy świadkami bezwzględnej i bezpardonowej walki z Bogiem, z Kościołem, z krzyżem, odwiecznym porządkiem natury i wartościami wynikającymi z prawa naturalnego. Chodzi o gender, czyli rewolucję kulturową, która prowadzi do destrukcji rodziny i zagraża człowiekowi w jego wymiarze duchowym, biologicznym, społecznym i cywilizacyjnym. [...] jest to ideologia postmodernistyczna o podłożu neomarksistowskim (szkoła frankfurcka), która [...] opanowała wszystkie kluczowe instytucje i struktury normatywne o zasięgu międzynarodowym, jak ONZ, WHO czy UE, które narzucają ją poprzez kulturę, system prawny, edukację i medycynę. Jest to jedyna rewolucja narzucana odgórnie i jedyna wdrażana przez kobiety”¹⁸.

W strukturach UE i w niektórych krajach (gdzie ideologii gender na czas nie rozpoznano i nie zwalczano) lansowana ona jest całkiem otwarcie; w innych, takich jak Polska, lansowana jest w sposób dyskretny, zakamuflowany, pod hasłem równego traktowania kobiet i mężczyzn. Ruchy liberalne szczególnie ożywiły się po 1968 r. po rewolucji obyczajowej, polegającej głównie na krytyce autorytetów i oddzieleniu prokreacji od życia płciowego. Z jednej strony propaguje się antykoncepcję, sterylizację, aborcję i homoseksualizm, a z drugiej dąży się do legalizacji zapłodniania *in vitro* i opłacania tego proceduru z pieniędzy wszystkich podatników. Przeseksualizowane społeczeństwo, w którym już także dzieci, sztucznie rozbudzone seksualnie m.in. poprzez tzw. wychowanie seksualne w szkołach oraz przez wpływ mediów, zachęcane są do wczesnej aktywności seksualnej, muszą korzystać z antykoncepcji i aborcji¹⁹.

Walka o seksualizację społeczeństwa, jaka w tej chwili się toczy (w Polsce i w Europie), często przez działania bez medialnego nagłośnienia, utrzymywana w tajemnicy²⁰, ma na celu zniszczenie tradycyjnego fundamentu, chrześcijańskiego porządku wartości, a co za tym idzie – także zniszczenie rodziny²¹.

¹⁸ Tamże, s. 34.

¹⁹ Zob. G. KUBY, *Rewolucja genderowa. Nowa ideologia seksualności*, Kraków 2012; TAŻ, *Globalna rewolucja seksualna. Likwidacja wolności w imię wolności*, Kraków 2013.

²⁰ Poszczególne działania prawne (rządu czy parlamentu) podejmowane są na ogół w czasie, gdy media rozpętają jakąś kampanię, czasem sztucznie wyeksponowany problem. W cieniu takich kampanii, bez rozgłosu przeprowadza się legislacje promujące gender.

²¹ M. RYŚ, *Konwencja RE aplikacją ideologii gender* [referat wygłoszony w Sejmie RP, 4 lutego 2014 r.], „Głos dla Życia” 2 (2014).

Największy sprzeciw społeczny wzbudza zawarta w Konwencji definicja płci. Zgodnie z ideologią gender, przewidzianą w tej Konwencji, płeć można sobie dowolnie wybierać i zmieniać, niezależnie od budowy biologicznej²². Takie ujęcie jest oczywiście sprzeczne z dotychczasową wiedzą naukową, a także wiedzą i doświadczeniami ludzi.

E. GENDER W OSTATNICH LATACH

Dnia 7 września 2010 r. Komisarz ds. Sprawiedliwości, Praw Podstawowych i Obywatelstwa UE, V. Reding, występując w Parlamencie Europejskim, powiedziała, że w całej UE należy wprowadzić możliwość zawierania małżeństwa przez osoby tej samej płci, nawet wbrew woli pojedynczych krajów członkowskich. Stwierdziła wprost: „Nie chcemy narodów, które sprzeciwiają się małżeństwu jedнопłciowemu. Jeżeli to nie zostanie zrozumiane, to będziemy musieli uciec się do ostrzejszych środków”. Realizację tego zamierzenia uniemożliwił wtedy Europejski Trybunał Praw Człowieka, który dnia 22 listopada 2010 r. wydał orzeczenie stwierdzające, że nie istnieje prawo człowieka do małżeństwa jedнопłciowego²³.

Warto zauważyć, że uleganie ideologii gender prowadzi całą cywilizację zachodnią do depopulacji i coraz większej konfrontacji z islamem; grozi to samozagładą cywilizacji zachodniej (przez masowe aborcje, eutanazje, a potem utylizację zbędnych ludzi) lub jej wyparciem przez szybko rozwijający się, a często i wojujący, islam²⁴.

Jednak zwolennicy gender nie ustępują, a zmieniają tylko w razie potrzeby środki (jak amunicję). Takim ostrzejszym środkiem (zapowiedzianym przez panią Reding) jest właśnie skierowana już do ratyfikacji w państwach członkowskich UE Konwencja o Równym Traktowaniu Kobiet. Praktycznie umożliwi ona jeszcze szerszą ingerencję władzy w prywatną sferę każdego obywatela. Chodzi o sformułowanie takiego prawa (z sankcjami), które pozwoli kontrolować sposób myślenia członków społeczeństwa w sferze prywatnej oraz na płaszczyźnie gospodarczej. Postępowanie zgodne z własnymi, osobistymi przekonaniem i wartościami moralnymi są w niej zagrożone przez wprowadzenie nowatorskiej koncepcji równości i zaprzeczenie domniemania niewinności. To nie rzekomo dyskryminowany ma dostarczyć

²² Tak twierdzi m.in. J. Butler, profesor na uniwersytecie w Berkeley, „która w swoich licznych związkach wchodziła płynnie i naprzemiennie w role mężczyzny i kobiety”; za: M. JASZCZUK-SURMA, *Gender – pelzająca rewolucja*, s. 35.

²³ G. KUBY, *Rewolucja genderowa*.

²⁴ M. JASZCZUK-SURMA, *Gender – pelzająca rewolucja*, s. 36.

dowodów obciążających, lecz odwrotnie – oskarżony będzie musiał udowodnić, że nie dopuścił się dyskryminacji.

W parlamentach krajowych „trwają prace nad zmianą systemu prawnego w celu umożliwienia wprowadzenia gender jako jedynej obowiązującej prawdy objawionej i uniemożliwienia mówienia na temat zagrożeń, jakie ze sobą niesie”²⁵. Warto zatem monitorować działania władz i podejmować odpowiednie akcje, dopóki działania takie są jeszcze dozwolone.

Ministerstwo Edukacji Narodowej i Ministerstwo Zdrowia w 2014 r. pozytywnie zaopiniowały wyżej określony program zawarty w dokumencie WHO „Standardy edukacji seksualnej w Europie”²⁶. W szkołach już od dziewiątego roku życia dzieci zapoznają się z różnymi formami antykoncepcji. Szczególny nacisk kładzie się na ukazanie, że każda orientacja seksualna jest równoważna. Jediną granicą w aktywności seksualnej jest dobrowolność i zgoda uczestników²⁷. Młodzieży daje się swobodne prawo do dokonywania aborcji, a głos rodziców w tej kwestii się nie liczy. Wychowanie seksualne według ideologii genderowej musi rozpocząć się już w wieku przedszkolnym, aby zlikwidować ograniczenia moralne²⁸.

3. STANOWISKO KOŚCIOŁA WOBEC IDEOLOGII GENDER

Prawodawca Kościoła katolickiego w Kodeksie Prawa Kanonicznego wymaga – do ważności zawieranego małżeństwa – aby oboje narzeczeni m.in. wiedzieli, „że małżeństwo jest trwałym związkiem między mężczyzną i kobietą” (kan. 1096 § 1)²⁹. Przy zawieraniu tzw. małżeństw mieszanych, gdzie prawdopodobieństwo występowania niewłaściwych poglądów na trwałość małżeństwa jest większa, prawodawca nakazuje wyraźnie, że strony muszą być o tym pouczone (kan. 1125, 3°). Solidne pouczenie o istocie i trwałości małżeństwa, o jego znaczeniu i zadaniach staje się coraz pilniejsze w miarę narastania zamętu w pojmowaniu małżeństwa, rozszerzania się

²⁵ Tamże; O. ALZAMORA REVOREDO, *Ideologie des Begriffs „Gender”*, s. 314-317.

²⁶ M. JASZCZUK-SURMA, *Gender – pelzająca rewolucja*, s. 35.

²⁷ G. KUBY, *Rewolucja genderowa*. Warto przypomnieć, że w czasie, gdy brakuje funduszy na podstawowe leczenie, rząd RP przyjmuje wyasygnowane przez UE 90 mln zł (pochodzące przecież także z naszych podatków) „na propagowanie seksu analnego wśród dzieci i młodzieży w Polsce”; za: M. JASZCZUK-SURMA, *Gender – pelzająca rewolucja*, s. 36.

²⁸ G. KUBY, *Rewolucja genderowa*.

²⁹ *Codex Iuris Canonici auctoritate Ioannis Pauli PP. II promulgatus* (25.01.1983), AAS 75 (1983), pars II, s. 1-317; tekst polski: *Kodeks Prawa Kanonicznego*, przekład polski zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu, Poznań 1984.

gender, kwestionowania biseksualności i nierozzerwalności małżeństwa oraz wzrastania liczby rozwodów.

Warto przypomnieć, że Ojciec Święty Jan Paweł II w opublikowanym 2 lutego 1994 r. Liście do Rodzin stwierdził: „Rodzinę rozumiało się zawsze jako pierwszy i podstawowy wyraz natury społecznej człowieka. Dziś rozumie się ją zasadniczo w taki sam sposób”³⁰ (nr 7). Rodzina jest dalej tak samo niezbędna jak przed laty i przed wiekami. Kościół stale uznaje wielkie znaczenie małżeństwa i rodziny dla całego życia społecznego. Wyrazem tego są poważne fakty w dawniejszej i najnowszej działalności Kościoła.

Wielką dyskusję dotyczącą małżeństwa i rodziny podjęto podczas Soboru Watykańskiego II³¹. Problematyka małżeństwa i rodziny była jedną z najszerzej dyskutowanych podczas całego Vaticanum II. Bardzo ważna w dziedzinie płodności małżeństwa była posoborowa encyklika Pawła VI *Humanae vitae* z 1968 r.³² Na nowo, po Soborze (i we współpracy z biskupami całego świata), współczesną koncepcję małżeństwa przedstawił Jan Paweł II w adhortacji apostoelskiej *Familiaris consortio* z 1981 r.³³ Jej owocem była także Karta Praw Rodziny, ogłoszona przez Stolicę Apostolską 22 października 1983 r.³⁴

Wyraźne stanowisko Kościoła wobec ideologii gender w ostatnich latach wypracował papież Benedykt XVI. Stwierdził ono wprost, że ideologia ta jest błędna i groźna, gdyż kwestionuje naturę człowieka, manipuluje nią i odbiera człowiekowi godność. Benedykt XVI poruszał tę ważną kwestię także w kilku przemówieniach tuż przed swym ustąpieniem. Coraz częściej dyskutowana ideologia gender była – według niego – jednym z najważniejszych wyzwań dla Kościoła. Dowodzi tego to, jak wiele miejsca, więcej

³⁰ IOANNES PAULUS PP. II, *Litterae Familiis Gratissimam sane datae ipso volente Sacro Familiae anno MCMXCIV* (2.02.1994), AAS 86 (1994), s. 868-925; tekst polski: *Listy pasterskie Ojca Świętego Jana Pawła II*, Kraków 1997, s. 247-326, nr 7.

³¹ Zob. R. SZTYCHMILER, *Doktryna Soboru Watykańskiego II o celach małżeństwa i jej recepcja w Kodeksie Prawa Kanonicznego z roku 1983*, Lublin 1993, s. 47-192.

³² PAULUS PP. VI, *Litterae encyclicae Humanae vitae de propagatione humanae prolis recte ordinanda* (25.07.1968), AAS 60 (1968), s. 481-503; tekst polski: *Encyklika papieża Pawła VI 'Humanae vitae' o zasadach moralnych w dziedzinie przekazywania życia ludzkiego*, Kraków 1968.

³³ IOANNES PAULUS PP. II, *Adhortatio apostolica Familiaris consortio de Familiae christianae muneribus in mundo huius temporis* (22.11.1981), AAS 74 (1982), s. 81-191; tekst polski: *Adhortacje apostoelskie Ojca Świętego Jana Pawła II*, Kraków 1996, s. 87-208.

³⁴ Z racji obowiązującego wówczas w Polsce stanu wojennego nie dotarła ona wtedy do świadomości szerszych kręgów społeczeństwa. Dopiero po 10 latach została uroczyście promulgowana w wielu diecezjach Polski. Powinna ona stać się „katechizmem” polityków, prawodawców, pracowników administracji, samych rodzin i wszystkich działających na rzecz rodziny.

niż wydarzeniom religijnym, poświęcił jej przed Bożym Narodzeniem 2012 r., w przemówieniu do kardynałów i biskupów z Kurii Rzymskiej, tradycyjnie stanowiącym podsumowanie najważniejszych wydarzeń roku w Kościele. Benedykt XVI powiedział wtedy, że zgodnie z „nową filozofią seksualności”, jak nazwał gender, „płeć nie jest już pierwotnym faktem natury, który człowiek musi przyjąć i osobiście wypełnić sensem, ale rolą społeczną, o której decyduje się autonomicznie, podczas gdy dotychczas decydowało o tym społeczeństwo”³⁵. Wyraził przekonanie, że w ideologii gender dochodzi do zakwestionowania dwoistości, o jakiej mowa jest w Biblii: „Według biblijnego opisu stworzenia do istoty człowieka należy bycie stworzonym przez Boga jako mężczyzna i jako kobieta. Ten dualizm jest istotny dla istoty ludzkiej, tak jak ją Bóg nam dał”. Stwierdził też, że „manipulowanie naturą, potępiane dziś w odniesieniu do środowiska, staje się tutaj wyborem podstawowym człowieka wobec samego siebie. [...] Dochodzi do zakwestionowania mężczyzny i kobiety w ich wynikającej ze stworzenia konieczności postaci osoby ludzkiej, które nawzajem się dopełniają”³⁶.

Papież ocenił, że zgodnie z teorią gender „nie ma już także rodziny jako czegoś określonego na początku przez stworzenie, a potomstwo traci miejsce, jakie do tej pory jemu się należało, i szczególną, właściwą sobie godność”, przez co „nieuchronnie dochodzi się do zanegowania samego Stwórcy, a wraz z tym ostatecznie dochodzi także do poniżenia człowieka w samej istocie jego bytu jako stworzonego przez Boga. [...] W walce o rodzinę stawką jest sam człowiek. I staje się oczywiste, że tam, gdzie dochodzi do zanegowania Boga, zniszczeniu ulega także godność człowieka”³⁷ – podkreślił Benedykt XVI.

Papież poruszał tę ważną kwestię jeszcze w kilku przemówieniach. Na miesiąc przed ustąpieniem, pod koniec stycznia 2013 r., w przemówieniu do zajmującej się działalnością charytatywną Papieskiej Rady *Cor Unum* Benedykt XVI powiedział: „Kościół powtarza swoje wielkie ‘tak’ dla godności i piękna małżeństwa jako wiernego i płodnego wyrazu sojuszu między mężczyzną a kobietą, a ‘nie’ dla takich filozofii jak gender”. Sprzeciw ten – wyjaśnił – wynika z faktu, że wzajemność między kobiecością

³⁵ *Watykan a gender: sprzeciw Benedykta XVI i milczenie Franciszka*, s. 2, PAP, 27 grudnia 2013 r.,: <http://wiadomosci.onet.pl/swiat/watykan-a-gender-sprzeciw-benedykta-xvi-i-milczenie-franciszka/9mpfh> [dostęp: 11.02.2015].

³⁶ Tamże.

³⁷ Tamże.

a męskością jest wyrazem piękna natury, jakiej pragnął Stwórca”³⁸. Papież zaapelował do kościelnych instytucji dobroczynnych, by podejmując współpracę z międzynarodowymi organizacjami „nie zamykały oczu na groźne ideologie”, które wynikają z „materialistycznej wizji człowieka” i „ateistycznej antropologii”. Dlatego stwierdził: „musimy zachować krytyczną czujność, a niekiedy odmówić środków finansowych i współpracy z tymi, którzy popierają działania i projekty sprzeczne z chrześcijańską antropologią”³⁹.

Sprawa tożsamości gender była przedmiotem sporu Watykanu z ONZ. Stały obserwator Stolicy Apostolskiej przy Narodach Zjednoczonych abp Francis Chullikatt zaprotestował w 2013 r. oficjalnie przeciwko użyciu w raporcie ONZ na temat przestrzegania praw dzieci pojęcia „tożsamość gender”, argumentując, że w ten sposób promuje się to określenie pod pozorem obrony najmłodszych, pomimo że nie jest ono powszechnie uznane na arenie międzynarodowej⁴⁰.

Przeciwko zagrożeniom wynikającym z ideologii gender ostrzegają (w grudniu 2013 r.) Radio Watykańskie. Na jego antenie rzeczniczka włoskiego ruchu katolickiego „Rodzina Jutro” Virginia Coda Nunziante stwierdziła, że katolicy muszą zdać sobie sprawę z niebezpieczeństwa tej ideologii i odpowiednio reagować; a jeśli nie będziemy reagować, będziemy współwinni wywrócenia naszego społeczeństwa⁴¹.

Tuż przed Bożym Narodzeniem w 2013 r. głos w tej sprawie zabrał prefekt Kongregacji Wychowania Katolickiego kard. Zenon Grocholewski, który na konferencji prasowej w Watykanie oświadczył, że szkoły kościelne nie mogą poddawać się wpływowi ideologii gender. Zdaniem Kardynała: „ideologia gender to zło, któremu należy się przeciwstawić, to narzucenie niszczycielskiej idei. [...] I temu złu przeciwstawia się nie tylko Kościół, ale także wielu specjalistów oraz sami rodzice. Szkoła katolicka musi być od tego wolna; a jeśli taka szkoła poddaje się takim wpływom, to nie rozumie swej katolickiej misji i nie gwarantuje katolickiego wychowania”⁴².

³⁸ Tamże.

³⁹ Tamże.

⁴⁰ Tamże, s. 3.

⁴¹ Tamże.

⁴² Tamże, s. 3-4.

4. KONIECZNOŚĆ INTENSYWNIJSZEJ OCHRONY PRAW MAŁŻEŃSTWA I RODZINY

Na polu pomocy rodzinie inne są zadania polityków, prawodawców, prawników, pracowników administracji, pracowników socjalnych, oświaty i służby zdrowia, a inne samych rodzin i ich stowarzyszeń oraz duszpasterzy. Każdy jednak, komu na sercu leży przyszłość narodu, całego społeczeństwa lub Kościoła, winien robić wszystko, co w jego mocy, aby umacniać małżeństwo i rodzinę, aby zapewniać im jak najlepsze warunki powstawania, wypełniania swoich zadań i rozwoju.

Podczas jednej z konferencji poświęconych rodzinom polskim na emigracji⁴³ stanowczo zaprotestowano przeciwko próbie zrównania praw małżonków z prawami związków osób tej samej płci. Z przepisów lansowanej w UE Karty Praw Podstawowych (art. 9 i art. 21) można bowiem wyprowadzić prawną podstawę dla „małżeństw” ludzi jednej płci czy zmieniających płeć na życzenie. „Tak poważnego zagrożenia egzystencji państwa poprzez podkopanie jego fundamentu – podstawowej komórki, jaką jest małżeństwo i rodzina, w historii Polski i Europy jeszcze nie było. Wyrażono zaniepokojenie poważnym załamaniem cywilizacyjnej roli małżeństwa i rodziny w zachodnim świecie, negatywnymi zmianami ideowymi promowanymi i prawnie legalizowanymi wbrew wiedzy i woli zwykłych ludzi oraz narzucanymi przybyłym emigrantom. [...] Wykazano potrzebę systematycznego docierania do różnych środowisk społecznych w Polsce z szeroką informacją o zagrożeniach dla trwałości życia małżeńskiego, funkcji pełnionych przez rodzinę i procesu wychowania dzieci, jakie wiążą się z migracją, zwłaszcza w sytuacji rozdzielenia rodzin przez długotrwałe pobyty zarobkowe za granicą jednego z małżonków. Postulowano opracowanie ulotki i broszury objaśniającej szanse i zagrożenia masowej migracji – do rozprawienia w Polsce ku rozwadze ludzi rozważających wyjazd z ojczyzny. Proszono o zwrócenie szczególnej uwagi na negatywne skutki wychowawcze, rozwojowe i psychologiczne u dzieci pozostawionych bez należytej opieki i troski przez rodziców migrujących do pracy za granicę (zjawisko tzw. euro-sierot)”⁴⁴.

Przedstawione wyżej formy rozprzestrzeniania ideologii gender wymagają szczególnej uwagi i czujności ze strony instytucji i osób dbających o

⁴³ Zorganizowana ona była w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w dniach 23-24 listopada 2007 r.

⁴⁴ Z deklaracji uchwalonej podczas wyżej wymienionej konferencji.

prawidłowy kształt rodziny i całego społeczeństwa. Jeśli ideologia gender, wraz z innymi odmianami liberalizmu, opanuje świat, a przynajmniej Europę (także przy pomocy rządów i organizacji międzynarodowych), to tradycyjna rodzina zostanie rozbita i może przejść do skansenu. W takiej bowiem perspektywie w Europie wymrą lub zamilkną ludzie należący do tradycyjnej cywilizacji europejskiej i chrześcijańskiej, a opanują ją ludzie z innych kontynentów i kultur. Albo społeczeństwa Europy rozpoznają zagrożenie, obudzą się z letargu, wprowadzą prawdziwą politykę prorodzinną i prołudnościową, będą wspierały zawieranie małżeństw, zakładanie dietnych rodzin, a tym samym uratują cywilizację europejską i chrześcijańską. Najważniejszą formą umacniania małżeństwa i rodziny powinno być prawodawstwo dobrze służące społeczeństwu, a więc wspierające i chroniące małżeństwo i rodzinę. Dotyczy to tak prawodawstwa ogólnokrajowego, jak i lokalnego oraz międzynarodowego.

WNIOSKI

W zgodzie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej oraz nauczaniem Kościoła każdy obywatel, któremu na sercu leży przyszłość całego społeczeństwa, narodu lub Kościoła, winien starać się robić wszystko, co w jego mocy, aby umacniać tak sprawdzone instytucje, jak małżeństwo i rodzina. Ideologia gender coraz bardziej przenika życie społeczne i sferę stanowienia prawa. Konieczne wydaje się bardziej intensywne informowanie społeczeństwa o wszystkich aspektach ideologii czy filozofii gender, aby potrafiło ono, a zwłaszcza ciała prawodawcze, zajmować prawidłowe wobec niej stanowisko.

Chociaż w Polsce i w innych krajach europejskich formalnie małżeństwo i rodzina są chronione, to jest jeszcze wiele do zrobienia w zakresie wzmocnienia ochrony prawnej małżeństwa i rodziny. Można wskazać, że możliwości do tego są szczególnie w następujących dziedzinach: upowszechnianie znajomości praw przysługujących małżonkom i rodzicom; pomoc w faktycznym korzystaniu z uprawnień; domaganie się respektowania praw już przysługujących małżonkom i rodzicom; monitorowanie procesów ustawodawczych, aby otwarcie lub ukrycie nie deprecjonowano małżeństwa i rodziny, aby nie wprowadzano form zastępczych, rodzinopodobnych, mogących prowadzić do wymierania zdrowego społeczeństwa; stanowienie potrzebnych praw bardziej wspierających małżeństwo i rodzinę, także w pokonywaniu trudności życia codziennego.

BIBLIOGRAFIA

I. ŹRÓDŁA

- COUNCIL OF EUROPE: Gender equality strategy 2014-2017, Luxembourg 2013.
- KOMISJA EUROPEJSKA: Podręcznik włączania równości płci w główny nurt polityki. Zatrudnienie, integracja społeczna i ochrona socjalna, Luksemburg (Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans) 2008.
- Codex Iuris Canonici. Auctoritate Ioannis Pauli pp. II promulgatus. Kodeks Prawa Kanonicznego. Przekład polski zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu. Pallottinum 1984.
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. Dz.U. nr 78 poz. 483.
- Wytyczne Sądu Najwyższego. Prawo cywilne, pracy, rodzinne i opiekuńcze, Białystok 1993 (red. P. Piszczek; wytyczne z 1952 r.).
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Dz.U. nr 9 poz. 59 (skrót: k.r.o.).
- Watykan a gender: sprzeciw Benedykta XVI i milczenie Franciszka, Zamieszczone przez PAP 27 grudnia 2013 na stronie: <http://wiadomosci.onet.pl/swiat/watykan-a-gender-sprzeciw-benedykta-xvi-i-milczenie-franciszka/9mpfh> (dostęp 11.02.2015), s. 2.

LITERATURA

- ALZAMORA REVOREDO Oscar: Ideologie des Begriffs „Gender“: Gefahr und Tragweite, [w:] Lexikon Familiae. Mehrdeutige und umstrittene Begriffe zu Familie, Leben und ethischen Fragen, Paderborn–München–Wien–Zürich 2013, s. 310-322.
- BRUNETKO Krzysztof, Mateja Anna: Wszystko o Ewie, red. Izabella Sariusz-Skapska, Warszawa 2011.
- BURGGRAF Jutta: „Gender“ (Geschlecht), [w:] Lexikon Familiae. Mehrdeutige und umstrittene Begriffe zu Familie, Leben und ethischen Fragen, Paderborn–München–Wien–Zürich 2013, s. 289-296.
- JASZCZUK-SURMA Małgorzata: Gender. Pelzająca rewolucja, czyli gangrena naszych czasów, „Civitas Christiana” nr 1(8) ze stycznia 2014 s. 34-35.
- JAROSZYŃSKI Piotr: Gender: nauka czy ideologia, „Nad Odrą. Miesięcznik społeczno-kulturalny” 24 (2014), nr 1-3 (190-192) s.102.
- KUBY Gabriele: Referat podczas V Europejskiej Konferencji z cyklu: Rodzina polska poza granicami kraju, na temat: Ocalić rodzinę = ocalić przyszłość, 24-25 marca 2011 r. w Uniwersytecie Rzeszowskim.
- KUBY Gabriele: Rewolucja genderowa. Nowa ideologia seksualności, Kraków 2012.
- KUBY Gabriele: Globalna rewolucja seksualna. Likwidacja wolności w imię wolności, Kraków 2013.
- NAZAR Mirosław: Prawo rodzinne, [w:] Zarys prawa cywilnego i rodzinnego. Lublin 1999, s. 428-433.
- OKO Dariusz: Gender. Cywilizacja śmierci – historia ideologii gender (jej twórcy, podstawowe założenia ideologii gender oraz próby jej wdrażania w Polsce), Lublin 2013.
- RYŚ Maria: Konwencja RE aplikacją ideologii gender, „Głos dla życia” nr 2 z 2014 r.
- VOLLMER DE COLLES Beatriz: Neue Definition des Begriffs „Gender“, [w:] Lexikon Familiae. Mehrdeutige und umstrittene Begriffe zu Familie, Leben und ethischen Fragen, Paderborn–München–Wien–Zürich 2013, s. 297-309.

OCHRONA PRAWNA MAŁŻEŃSTWA W KONTEKŚCIE IDEOLOGII GENDER

Streszczenie

W kontekście aktywnej propagandy ideologii gender, przemycanej także w sformułowaniach Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej z 11 maja 2011 r., uzasadnione jest pytanie, czy w prawie polskim małżeństwo i rodzina są wystarczająco chronione, czy są one konsekwentnie uznawane za podstawowe formy życia społecznego, czy obywatele i chrześcijanie mają obowiązek dalszego wzmocnienia małżeństwa i rodziny, czy mogą popierać wprowadzanie rozwiązań propagowanych przez ideologię/filozofię gender.

Aby odpowiedzieć na pytanie, w artykule zaprezentowano analizę następujących zagadnień: 1) znaczenie małżeństwa i rodziny w prawie polskim; 2) charakterystyka ideologii gender i jej zagrożenia; 3) stanowisko Kościoła wobec ideologii gender; 4) konieczność intensywniejszej ochrony praw małżeństwa i rodziny.

Analiza wymienionych zagadnień prowadzi do następujących wniosków: Prawo polskie chroni małżeństwo, dzieci i rodzinę, lecz ta ochrona nie jest w pełni konsekwentna. Wprowadzenie do porządku prawnego Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (z 11 maja 2011 r.) osłabi pozycję tradycyjnego małżeństwa i rodziny i może wyeliminować ich ochronę, co może doprowadzić do zmiany zapisów konstytucji chroniących małżeństwo i rodzinę.

W tej sytuacji za uzasadnione należy uznać następujące działania: uświadamianie społeczeństwa, czym jest ideologia gender i do czego dążą jej zwolennicy; upowszechnianie znajomości praw małżonków, rodziców i rodziny; pomaganie małżonkom w korzystaniu z przysługujących im praw; współdziałanie w stanowieniu praw wspierających małżonków, rodziców i rodziny w wypełnianiu ich zadań

Streścił ks. Ryszard Sztymiler

Słowa kluczowe: rodzina, konwencja, prawo polskie, prawo kanoniczne, model małżeństwa, zagrożenia.

LEGAL PROTECTION OF MARRIAGE IN THE CONTEXT OF GENDER IDEOLOGY

Summary

In the context of an active propaganda of gender ideology, which is smuggled also in the wording of the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence out of 11 May 2011, it is reasonable to question: whether in the Polish law, marriage and family are sufficiently protected; whether they are consistently recognized as the basic forms of social life; whether citizens and Christians have a duty to further strengthening the marriage and the family; whether they can promote implementation of solutions present in gender ideology / philosophy.

To answer the question, in this article presented an analysis of the following issues: 1) the meaning of marriage and family in the Polish law; 2) characteristics of the gender ideology and its dangers; 3) the position of the Church towards gender ideology; 4) necessity of stronger protection of marriage and family rights.

The analysis of these issues leads to the following conclusions: Polish law protects marriage, children and family, but this protection is not fully consistent. Introduction to the legal order of

the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (11 May 2011) will weaken the position of traditional marriage and the family, and can eliminate their protection, which may lead to changes in the Constitution provisions , which protect marriage and the family.

In this situation as justified should be considered following actions: raising public awareness, what is the gender ideology and what want its supporters; promoting knowledge of the rights of spouses, parents and families; assisting spouses in the enjoyment of their rights; participation in the making of laws supporting spouses, parents and families in carrying out their tasks.

Translated by Paweł Zajac

Key words: family, convention, Polish law, canon law, model of marriage, dangers.